

بررسی پایداری عملکرد دانه ژنتیپ‌های گندم نان با استفاده از روش‌های تک متغیره ناپارامتری و مدل GGE با پلات

امیرمحمد مهدوی^{۱*}، نادعلی باباییان جلودار^۲، عزت‌الله فرشادفر^۳، نادعلی باقروی^۴

۱. دانشجوی دکتری گروه اصلاح نباتات، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
۲. استاد، گروه اصلاح نباتات، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری
۳. استاد، گروه اصلاح نباتات، دانشگاه علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی رازی کرمانشاه
۴. دانشیار، گروه اصلاح نباتات، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مشخصات مقاله	چکیده
واژه‌های کلیدی: اثر مقابل ژنتیپ × محیط پایداری ژنتیپ ایده‌آل گندم نان مختصات محیط متوسط	به منظور تعیین پایداری عملکرد دانه ژنتیپ‌های گندم نان، آزمایشی با استفاده از ۲۳ ژنتیپ گندم نان به همراه دو رقم شاهد با استفاده از طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار و در دو محیط آبی (بدون تنفس) و دیم (تنفس) در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی کرمانشاه به مدت سه سال زراعی (۹۶ و ۹۵ و ۹۷) در اجرا شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که بین مکان‌ها، سال‌ها، ژنتیپ‌ها، اثرات مقابل سال × مکان، سال × ژنتیپ، مکان × ژنتیپ، سال × مکان × ژنتیپ اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال آماری ۱٪ وجود داشت؛ بنابراین نتایج حاصل بیانگر این مطلب بود که ژنتیپ‌های گندم موردمطالعه در محیط‌های موردنظری واکنش‌های متفاوتی از خود نشان داده‌اند. از روش‌های ناپارامتری برای تعیین ژنتیپ‌های پایدار استفاده شد. بر اساس معیارهای ناپارامتری We-4592 و Pishtaaaz ⁽¹⁾ و Si ⁽²⁾ ژنتیپ‌های Pishtaaaz و We-5001 به عنوان پایدارترین ژنتیپ‌ها معرفی شدند. همچنین معیارهای Si ⁽³⁾ و Si ⁽⁶⁾ ژنتیپ‌های Pishtaaaz و We-5001، Pishgam و Pishtaaaz را به عنوان پایدارترین ژنتیپ‌ها معرفی نمودند. بر اساس معیارهای ناپارامتری NPi ⁽¹⁾ ، NPi ⁽²⁾ ، NPi ⁽³⁾ و NPi ⁽⁴⁾ ژنتیپ‌های Pishtaaaz و Pishgam به عنوان پایدارترین ژنتیپ‌ها انتخاب شدند. جهت بررسی اثر مقابل ژنتیپ × محیط و شناسایی پایدارترین ژنتیپ‌ها از روش GGE biplot استفاده شد. بررسی هم‌زمان پایداری و عملکرد ژنتیپ‌ها با استفاده از پایه‌پلات مختصات محیط متوسط (AEC) نشان داد که ژنتیپ‌های We-4840 و We-5001 به همراه دو رقم شاهد Pishtaaaz و Pishtaaaz علاوه بر عملکرد بالا دارای پایداری عملکرد بیشتری بودند. همچنین این ژنتیپ‌ها دارای نزدیک‌ترین فاصله نسبت به ژنتیپ‌های ایده‌آل بودند.
تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۱۵	تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۸/۲۵
تاریخ انتشار: ۱۴۰۱	۱۵(۲): ۲۸۷-۲۹۸

مقدمه

کشت گندم دیم و ۳۵ درصد آن به کشت گندم آبی اختصاص دارد. عموماً مهم‌ترین جنبه‌ای که در تولید لاین‌های پیشرفت‌های محصولات زراعی علاوه بر پتانسیل عملکرد موردنوجه قرار می‌گیرد، بحث پایداری صفات موردنظری بخصوص پایداری عملکرد دانه در محیط‌های گوناگون است (Farshadfar et al.

ضرورت توجه به تولید گندم به عنوان غذای اصلی یک‌سوم از مردم جهان و به تبع آن افزایش روزافزون جمعیت انسانی و نیاز مبرم به تولید این محصول استراتژیک بیش از پیش آشکار است. در کشور ایران بالغ بر ۳۰ درصد از اراضی قابل کشت، زیر کشت گندم است که از این مقدار تقریباً ۶۵ درصد آن به

2007). زمانی که ژنوتیپ‌ها در محیط‌های مختلف بررسی می‌شوند، نکته حائز اهمیت این است که اثر محیط در اکثر موارد می‌تواند بزرگ باشد و این اثر قابل بهره‌برداری نیست. پس می‌توان اثر محیط را حذف و بر روی اثر ژنوتیپ (G) و برهمنکنش (GE) تمرکز نمود (Yan and Kang, 2003)؛ بنابراین بررسی توان دو اثر ژنوتیپ و برهمنکنش ژنوتیپ در محیط بسیار حائز اهمیت است که از طریق مدل GGE biplot به صورت ترسیمی امکان‌پذیر است. نسخه‌های متنوعی از بای پلات بر اساس روش‌های آماری چند متغیره معرفی و به صورت گسترده توسط به نژادگران به منظور تجزیه گرافیکی برهمنکنش متقابل ژنوتیپ × محیط استفاده شده است (Yan et al., 2000). یک نسخه ویژه از این بای پلات، مدل GGE biplot است. این مدل همان اثر اصلی ژنوتیپ (G⁺) اثر متقابل ژنوتیپ و محیط (GE) است که به طور همزمان اطلاعات مربوط به اثر اصلی ژنوتیپ و اثر متقابل ژنوتیپ × محیط را در اختیار به نژادگران قرار می‌دهد. این مدل با استفاده از ویژگی‌های نمودار بای پلات گابریل (Gabriel, 1971) و روش چند متغیره تجزیه به مؤلفه‌های اصلی معرفی شد. از کاربردهای مهم روش GGE biplot تعیین و گروه‌بندی محیط‌های هدف در برنامه‌های به نژادی محصولات زراعی مختلف است؛ به عبارت دیگر با استفاده از GGE biplot، محیط‌های مورد بررسی به چندین گروه محیطی تقسیم‌بندی می‌شوند که در آن، محیط‌ها از نظر واکنش به ژنوتیپ‌ها نسبتاً مشابه عمل می‌کنند (Makumbi et al., 2015). روش GGE biplot از طریق نمایش گرافیکی برهمنکنش ژنوتیپ × محیط به به نژادگر کمک می‌کند تا به سادگی پایداری ژنوتیپ‌ها و همچنین ترکیب پایداری با عملکرد ژنوتیپ‌ها در طیف وسیعی از محیط‌ها را بررسی کرده و با استفاده از این روش امکان بررسی روابط میان محیط‌های مورد بررسی و شناسایی محیط‌های هدف در برنامه‌های به نژادی را به سادگی میسر می‌سازد (Sattari et al., 2019). از ویژگی‌های منحصر به فرد GGE biplot آن است که با استناد به گراف‌های حاصل از این روش، می‌توان نشان داد کدام ژنوتیپ در کدام محیط یا زیرگروه از پتانسیل بالاتری برخوردار است (Abdulahi et al., 2007). استفاده از GGE biplot برای تجزیه اثر متقابل ژنوتیپ × محیط به منظور ارزیابی ژنوتیپ‌ها در آزمایش‌های چند محیطی در محصولاتی از قبیل گندم دورم (Mohammadi et al., 2016)، سویا (Saremi et al., 2019)، آفتتابگردان (Karakus et al., 2019)

(al.)؛ بنابراین تولید ارقامی که علاوه بر پتانسیل تولید بالا دارای ویژگی‌های مناسب کشت در مناطق مختلف کشور باشند از مهم‌ترین اهداف در برنامه‌های به نژادی گندم است (Aghaee-Sarbarzeh et al., 2014). پایداری را می‌توان به تولید ثابت محصول (از نظر عملکرد) در مکان‌ها و سال‌های مختلف نسبت داد (Fernandez, 1991). در برنامه‌های به نژادی، ژنوتیپ‌ها باستی در دامنه وسیعی از تغییرات محیطی، در سال‌ها و مکان‌های متفاوت مورد ارزیابی قرار گیرند تا اطلاعات حاصل از تخمین پایداری همچنین ثبات عملکرد ژنوتیپ‌ها معیار مطمئنی در توصیه ژنوتیپ‌ها را ارائه داده و کارایی گزینش و معرفی ارقام را فراهم نماید (Omrani et al., 2017). فلورس و همکاران (Flores et al., 1998) تمامی روش‌های برآورد پایداری را در سه رهیافت کلی قرار دادند، رهیافت اول مربوط به روش‌های تک متغیره پارامتری، رهیافت دوم روش‌های تک متغیره ناپارامتری و رهیافت سوم نیز روش‌های چند متغیره را در بر می‌گیرد. از بین روش‌های تک متغیره ناپارامتری می‌توان به آماره‌های Si⁽³⁾, Si⁽²⁾, Si⁽¹⁾ و Si⁽⁶⁾ پیشنهادشده توسط ناسار و هیون (Nasser and Huhn, 1987) برای برآورد برهمنکنش (G×E) و آماره‌های NPi⁽³⁾, NPi⁽²⁾, NPi⁽¹⁾ و NPi⁽⁴⁾ پیشنهاد شده توسط تنارازوا (Thennarasu, 1995) بر مبنای رتبه‌های تصحیح شده اشاره نمود؛ به عبارت دیگر ناسار و هیون (Nasser and Huhn, 1987) ژنوتیپ‌هایی که نوسان رتبه کمتری برای عملکرد داشتند را به عنوان ژنوتیپ‌های پایدار با استفاده از چهار آماره ناپارامتری Si⁽¹⁾, Si⁽²⁾, Si⁽³⁾ و Si⁽⁶⁾ معرفی نمودند. تنارازو (Thennarasu, 1995) با تصحیح عملکرد و حذف اثر محیط و رتبه‌بندی عملکرد تصحیح شده، چهار آماره ناپارامتری NPi⁽³⁾, NPi⁽²⁾, NPi⁽¹⁾ و NPi⁽⁴⁾ را برای انتخاب همزمان ژنوتیپ‌های پایدار با پتانسیل عملکرد بالا پیشنهاد داد. در این رابطه در تحقیقی که به منظور بررسی پایداری عملکرد دانه ژنوتیپ‌های گندم نان در مناطق گرم و خشک با استفاده از روش‌های تک متغیره ناپارامتری انجام شد، سه ژنوتیپ Pishtaz atbird (C/C) و SW89.5277//BORL95//SKAUZ/3/PRL/2*P) و WhEAR//2*PRL/2*PASTOR (Omrani et al., 2017) ارقام شناسایی شدند ().

از بین روش‌های چند متغیره می‌توان به مدل GGE بای پلات که بر مبنای تجزیه به مؤلفه‌های اصلی پیشنهاد شده Makumbi et al., 2015; Yan et al., 2015) است اشاره نمود ().

معمولًا شناسایی ژنوتیپ‌هایی با عملکرد بالا و پایدار، مهم‌ترین هدف برنامه‌های به نژادی در شرایط محیطی متغیر است؛ بنابراین به کارگیری روش‌های آماری و تعیین بهترین مدل جهت نیل به اهداف برنامه‌های به نژادی کلاسیک، مناسب‌ترین ابزار برای به نژادگران در ارزیابی مواد ژنتیکی در دست مطالعه است. هدف از این آزمایش، تعیین ژنوتیپ‌های پایدار گندم نان بر اساس معیارهای ناپارامتری و گزینش ژنوتیپ‌های پایدار با عملکرد بالا برای محیط‌های مورد مطالعه با استفاده از مدل (GGE biplot) بود.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق ۲۳ ژنوتیپ گندم نان به همراه دو رقم شاهد بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار و در دو محیط آبی (بدون تنش) و دیم (تنش) در مزرعه تحقیقاتی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه رازی کرمانشاه طی سه سال متولی (۹۴-۹۷) ارزیابی شدند. موقعیت جغرافیایی و شرایط آب و هوایی محل اجرای طرح در جدول شماره ۲ آمده است. ترکیب سال‌ها (سه سال) و مکان‌ها (دیم و آبی) جمیعاً شش محیط را تشکیل دادند. ژنوتیپ‌های گندم مورد بررسی در این تحقیق درواقع جزئی از مواد اصلاحی بومی کشور بوده که در برنامه‌های اصلاحی موسسه تحقیقات اصلاح و تهییه نهال و بذر کرج تحت بررسی قرار گرفته و برای این پژوهش انتخاب شدند.

Amiri (2015), جو (2018) Khorami et al., 2019) و چند رقند (Oghan et al., 2019) گزارش شده است. پس می‌توان نتیجه گرفت که مدل GGE biplot می‌تواند به عنوان ابزاری بسیار مفید جهت ارزیابی چشمی و تفسیر پاسخ الگوی ارقام موردنبررسی، محیط‌ها و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط مورد استفاده قرار گیرد زیرا در این روش از منابع تغییرات ژنوتیپ و اثر متقابل ژنوتیپ در محیط برای حصول نتایج قابل اعتمادتر استفاده می‌شود (Yan et al., 2011; Yan et al., 2007).

با توجه به مزیت‌های متعدد مدل GGE biplot، استفاده از این مدل برای بررسی اثرات متقابل ژنوتیپ × محیط توسط برخی از محققین پیشنهاد شده است: (Ramos et al., 2014; Pourdad et al., 2013; Fasahat et al., 2014). در روش GGE biplot برای انتخاب ژنوتیپ مطلوب، یک ژنوتیپ ایده‌آل فرضی بر اساس عملکرد ژنوتیپ‌ها در محیط‌های مختلف بررسی می‌شود که علاوه بر عملکرد بالا و پایداری مطلوب، بایستی از سازگاری وسیعی در مناطق هدف برخوردار باشد. مسلمی و همکاران (Moslemi et al., 2012) با استفاده از روش GGE biplot از بین ۲۱ ژنوتیپ پیش‌رفته گندم و ارقام آذر ۲ و الوند (شاهد) در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی، ۵ ژنوتیپ برتر از لحاظ عملکرد و پایداری را شناسایی نمودند. شارما و همکاران (Sharma et al., 2010) از روش GGE biplot برای شناسایی ژنوتیپ‌های گندم زمستانه با عملکرد و پایداری بالا از بین ۲۵ ژنوتیپ حاصل از برنامه‌های اصلاح گندم‌های زمستانه بین‌المللی (IWSSIP) سیمیت در آسیای مرکزی و غرب آسیا استفاده نمودند.

جدول ۱ . شماره و کد ژنوتیپ‌های گندم نان مورد بررسی

Table 1. Entry number and code at bread wheat genotypes.

شماره ژنوتیپ Genotype No.	کد ژنوتیپ Genotype code	منشأ Origin	شماره ژنوتیپ Genotype No.	کد ژنوتیپ Genotype code	منشأ Origin
G1	Wc-4924	Iran	G14	Wc-4994	Iran
G2	Wc-4582	Iran	G15	Pishgam (check2)	Iran
G3	Wc-4592	Iran	G16	Wc-47583	Iran
G4	Wc-47341	Iran	G17	Wc-47522	Iran
G5	Wc-4965	Iran	G18	Wc-47569	Iran
G6	Wc-4840	Iran	G19	Wc-47399	Iran
G7	Wc-4958	Iran	G20	Wc-47638	Iran
G8	Pishtaz (check1)	Iran	G21	Wc-47640	Iran
G9	Wc-4600	Iran	G22	Wc-47467	Iran
G10	Wc-4987	Iran	G23	Wc-4553	Iran
G11	Wc-47615	Iran	G24	Wc-4583	Iran
G12	Wc-4612	Iran	G25	Wc-4554	Iran
G13	Wc-5001	Iran	-	-	-

جدول ۲. موقعیت جغرافیایی و آب و هوایی محل اجرای آزمایش

Table 2. Geographic and meteorological location of the test site

Longitude	طول جغرافیایی	47°, 9'
Latitude	عرض جغرافیایی	34°, 21'
Height (m)	ارتفاع از سطح دریا	1319 (m)
Mean Rainfall	متوسط بارندگی	450-480 (mm)
Average temperature of test years	مت失望 درجه حرارت سالهای اجرای آزمایش	14.8° (C)
Rainfall in the years of the experiment	میزان بارندگی در سالهای اجرای آزمایش	330.25 (mm)

$$S_i^{(1)} = 2 \sum_{j=1}^{m-1} \sum_{j'=j+1}^m |r_{ij}^* - r_{ij'}^*| / [m(m-1)] \quad [1]$$

$$S_i^{(2)} = \sum_{j=1}^{m-1} (r_{ij}^* - \bar{r}_i)^2 / (m-1) \quad [2]$$

$$S_i^{(3)} = \frac{\sum_{j=1}^m |r_{ij}^* - \bar{r}_i|}{\bar{r}_i} \quad [3]$$

$$S_i^{(6)} = \frac{\sum_{j=1}^{m-1} (r_{ij}^* - \bar{r}_i)^2}{\bar{r}_i} \quad [4]$$

در این روابط $Si^{(1)}$ میانگین اختلاف رتبه ژنتیپ i را روی محیط‌های موردنرسی اندازه‌گیری می‌کند، $Si^{(2)}$ مربوط به واریانس عمومی رتبه و $Si^{(3)}$ نیز مربوط به مجموع قدر مطلق انحرافات است.

آماره‌های ناپارامتری تنارازو (Thennarasu, 1995) بر اساس روابط زیر محاسبه گردیدند.

$$NP_i^{(1)} = \frac{1}{m} \sum_{j=1}^m |r_{ij}^* - M_{di}^*| \quad [5]$$

$$NP_i^{(2)} = \frac{1}{m} \left(\sum_{j=1}^m |r_{ij}^* - M_{di}^*| / M_{di} \right) \quad [6]$$

$$NP_i^{(3)} = \frac{\sqrt{\sum_{j=1}^m (r_{ij}^* - \bar{r}_i)^2 / m}}{\bar{r}_i} \quad [7]$$

$$NP_i^{(4)} = \frac{2}{m(m-1)} \left(\sum_{j=1}^{m-1} \sum_{j'=j+1}^m |r_{ij}^* - r_{ij'}^*| / \bar{r}_i \right) \quad [8]$$

در روابط بالا: r_{ij} رتبه ژنتیپ آم در محیط \bar{z}_m ، \bar{r}_i میانگین رتبه در سراسر محیط‌های موردنرسی، r_{ij}^* رتبه از ارزش‌های عملکرد تصحیح شده

$$[X]_{ij}^* = X_{ij} - (\bar{X}_{..} - \bar{X}_{..}) \quad [9]$$

$M^* d_i$ میانگین و میانه از رتبه‌های تصحیح شده، $|$ و m به ترتیب تعداد ژنتیپ و محیط می‌باشند.

در مرحله بعد، از بای پلات اثر ژنتیپ + اثر ژنتیپ × محیط (GGE) بای پلات پیشنهادی توسط یان و همکاران

کاشت بذر در اوایل آبان ماه هرسال زراعی بهصورت دستی انجام گرفت. اولین بارندگی پس از کاشت بهعنوان تاریخ کشت در نظر گرفته شد. برای اعمال تنفس خشکی از هیچ‌گونه آبیاری استفاده نشد و این امر تنها با اکتفا به باران‌های فصل پاییزه و بهاره انجام گرفت (بهصورت دیم). با توجه به اینکه تنفس خشکی در فصل بهار بعد از مرحله گلدهی شروع شد، بنابراین تیمار بدون تنفس (محیط آبی) از زمان گلدهی تا رسیدگی فیزیولوژیکی در سه نوبت گلدهی، اواسط دانه بستن و اواخر تشکیل دانه و هر مرحله به میزان ۲۵ میلی‌متر به روش بارانی آبیاری شد. هر کرت شامل ۵ خط ۲ متری به فاصله ۲۰ سانتی‌متر و تراکم ۴۰۰ بذر در مترمربع در نظر گرفته شد. کودهای نیتروژن، پتاس و فسفر بهطور یکنواخت به کرتهای آزمایشی اضافه گردید. در مرحله پنجه‌زنی از علف‌کش پوماسوپر و گرانستار به ترتیب به میزان ۱/۵ لیتر و ۲۰ گرم در هکتار به همراه وجین دستی برای مبارزه با علف‌های هرز پهنه‌برگ و باریک برگ استفاده شد. در پایان هرسال زراعی و پس از رسیدگی محصول، عملیات برداشت توسط کماین آزمایشی انجام گرفت. برای این کار ۰/۵ متر از ابتدا و انتهای هر کرت بهمنظور حذف اثر حاشیه حذف گردید. پس از تعیین عملکرد مربوط به هر ژنتیپ، ابتدا با انجام آزمون بارتلت و اثبات یکنواختی واریانس خطاهای، تجزیه واریانس مرکب داده‌ها با فرض ثابت بودن اثر ژنتیپ‌ها انجام شد. برای گزینش ژنتیپ‌های پایدار گندم از آماره‌های تک متغیره ناپارامتری پایداری بر اساس Nasser and Huhn (1987) و تنارازو (Thennarasu, 1995) استفاده شد. معیارهای پیشنهادی ناسار و هیون (Nasser and Huhn, 1987) ناپارامتری ناسار و هیون (Nasser and Huhn, 1987) بر اساس روابط زیر محاسبه شدند.

همچنین سال‌ها و مکان‌های موردبررسی بر روی عملکرد ژنوتیپ‌ها دارای اثرات متفاوتی بودند. مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها نشان داد که ژنوتیپ‌های Wc-5001, Pishgam و Wc-4987 و Wc-4582 به ترتیب با عملکرد ۴/۷۸۶، ۴/۴۰۶، ۴/۴۰۶، ۴/۴۲۸۲/۳۲۸ و ۴/۴۲۸۲ تن در هکتار به عنوان ژنوتیپ‌هایی با پتانسیل تولید بالا و ژنوتیپ‌های Wc-4583، Wc-47467 و Wc-4592 با عملکرد ۳/۰۲۰، ۳/۱۰۶ و ۳/۱۷۸ تن در هکتار دارای کمترین میانگین عملکرد دانه بودند (جدول ۴).

آماره‌های ناپارامتری

آماره‌های ناپارامتری موردمطالعه برای گزینش ژنوتیپ‌های پایدار از میان ارقام موردمطالعه براساس معیارهای پیشنهادی ناسار و هیون (Nasser and Huhn, 1987) و تنارازو (Thennarasu, 1995) در جدول ۵ آرائه شده است. بررسی پایداری ژنوتیپ‌های موردمطالعه براساس روش ناسار و هیون (Nasser and Huhn, 1987) حاکی از آن بود که با توجه به نتایج به دست آمده از دو آماره پایداری $\text{Si}^{(1)}$ و $\text{Si}^{(2)}$ ژنوتیپ‌های Wc-4592 و Pishtaaaz به عنوان پایدارترین ژنوتیپ‌ها معرفی شدند؛ و ژنوتیپ‌های Wc-4958 و Wc-4840 در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند.

Yan et al., 2007 استفاده شد. مدل GGE با پلات بر پایه مقادیر ویژه تفکیک-پذیر برای دو مؤلفه اول به صورت رابطه زیر است.

$$Y_{ij} - \mu - \beta_j = \lambda_1 \zeta_i \eta_j I + \lambda_2 \zeta_i \eta_j^2 + \varepsilon_{ij} \quad [10]$$

در این رابطه، Y_{ij} میانگین آمین محیط، μ مربوط به میانگین کل، β_j میانگین اثر محیط زام، λ_2 و λ_1 مقادیر ویژه برای اولین و دومین مؤلفه، ζ_i و ζ_j بردارهای ویژه ژنوتیپی و η_j و η_j^2 بردارهای محیطی مؤلفه اول و دوم و ε_{ij} مقدار باقیمانده برای ژنوتیپ آم در محیط زام هستند. سایر تجزیه‌های مربوطه با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و Genstat 12 انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس مرکب عملکرد دانه برای ۲۵ ژنوتیپ موردمطالعه در سه سال و دو شرایط تنش خشکی و عدم تنش در جدول ۳ آرائه شده است. بین مکان‌ها، سال‌ها، ژنوتیپ‌ها، اثرات متقابل سال × مکان، سال × ژنوتیپ، مکان × ژنوتیپ، سال × مکان × ژنوتیپ اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال آماری ۱٪ وجود داشت؛ بنابراین نتایج حاصل بیانگر این مطلب بود که ژنوتیپ‌های گندم موردمطالعه در محیط‌های موردمطالعه و اکتشاهای متفاوتی از خود نشان دادند.

جدول ۳. تجزیه واریانس مرکب برای عملکرد دانه برای ۲۵ ژنوتیپ گندم در ۶ محیط موردمطالعه

Table 3. Combined analysis of variance in for grain yield performance of the 25 wheat genotypes in the 6 testing environments

S.O.V	منابع تغییرات	درجه آزادی df	میانگین مربعات Mean of Square	F
Year	سال	2	3586508.5	952.1**
Environment	مکان	1	7854210.2	2085.2**
Environment × Year	سال × مکان	2	743832.1	197.4**
Error1	خطای ۱	9	6184.4	1.64
Genotype	ژنوتیپ	24	49170.5	13.05**
Genotype × Year	ژنوتیپ × سال	48	38316.7	10.17**
Genotype × Environment	ژنوتیپ × مکان	24	22290.4	5.9**
Genotype × Year × Environment	ژنوتیپ × سال × مکان	48	17454.3	4.6**
Error2	خطای ۲	304	3766.6	-
Total	کل	462	-	-

**: معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد

**: Significant at 1% probability level

جدول ۴. مقایسه میانگین عملکرد دانه ژنتیپ‌های گندم در مکان‌ها و سال‌های مطالعه شده

Table 4. Mean comparison of grain yield for wheat genotypes across locations and years

عملکرد	کد ژنتیپ	شماره ژنتیپ	عملکرد	کد ژنتیپ	شماره ژنتیپ	Genotype No.	Genotype Code.	Yield	Genotype No.	Genotype Code.	Yield	Genotype No.	Genotype Code.	Yield
G1	Wc-4924	3.5735 ^{a-d}	G14	Wc-4994	4.0133 ^{a-e}									
G2	Wc-4582	4.2822 ^{c-e}	G15	Pishgam	4.3280 ^{de}									
G3	Wc-4592	3.0206 ^a	G16	Wc-47583	3.7816 ^{a-e}									
G4	Wc-47341	3.3966 ^{a-d}	G17	Wc-47522	4.2399 ^{b-e}									
G5	Wc-4965	3.5086 ^{a-d}	G18	Wc-47569	3.9951 ^{a-e}									
G6	Wc-4840	4.2002 ^{b-e}	G19	Wc-47399	3.8882 ^{a-e}									
G7	Wc-4958	4.1612 ^{b-e}	G20	Wc-47638	4.0403 ^{a-e}									
G8	pishtaz	3.8949 ^{a-e}	G21	Wc-47640	4.0681 ^{a-e}									
G9	Wc-4600	3.9061 ^{a-e}	G22	Wc-47467	3.1068 ^{a-b}									
G10	Wc-4987	4.7866 ^d	G23	Wc-4553	3.2844 ^{a-d}									
G11	Wc-47615	3.7048 ^{a-e}	G24	Wc-4583	3.1781 ^{abc}									
G12	Wc-4612	3.4126 ^{a-d}	G25	Wc-4554	4.1133 ^{a-e}									
G13	Wc-5001	4.4063 ^{de}	-	-	-									

میانگین‌های عملکرد با حروف مقایسه میانگین مشابه اختلاف معنی داری در سطح احتمال ۵٪ بر اساس آزمون چند

دامنهای دانکن ندارند

Yield means with the same letters are not significantly at 5% level of probability (Duncan's multiple range test)

حاصل از روش GGE بای پلات نشان داد که مؤلفه‌های اصلی اول و دوم به ترتیب ۴۴/۰۶ و ۲۰/۷۰ درصد و درمجموع ۶۴/۷۶ درصد از کل تغییرات را توجیه نمودند که این امر بیانگر اعتبار نسبی بای پلات در توجیه تغییرات G+GE است. نمودار بای پلات دو محور دارد. محور افقی (PC1) که معرف اثر اصلی ژنتیپ و محور عمودی (PC2) نشان‌دهنده اثر متقابل ژنتیپ در محیط است. محور می‌تواند معیاری از سنجش پایداری ژنتیپ‌ها باشد (Yan and Mohammadi et al., 2003). محمدی و همکاران (Hunt, 2003) در ارزیابی پایداری عملکرد ژنتیپ‌های گندم نان در ۲۱ محیط اظهار داشتند که نتایج GGE بای پلات ۳۹/۱۹ درصد تغییرات را توجیه کرد. در حالی که در بررسی پایداری عملکرد ژنتیپ‌های گندم نان توسط عمرانی و همکاران (Omraní et al., 2017) GGE بای پلات در ۱۲ محیط، حدود ۸۲ درصد تغییرات را توجیه نمود.

شکل ۱، تجزیه گرافیکی بای پلات و نمایش الگوی کدام--brتر-کجا (which-won-where) را با توجه به میانگین عملکرد دانه ژنتیپ‌های امیدبخش گندم نان طی سه سال در محیط‌های موردنظری نشان می‌دهد. با توجه به شکل ۱ چهار ژنتیپ E3 و E5، Wc-4600، Wc-47522 و Wc-4958 در میان دو محیط در سال‌های اجرای آزمایش به کشت دیم اختصاص داده شدند؛ بنابراین چهار ژنتیپ Wc-47638، Wc-47639 و

از طرف دیگر با توجه به آماره‌های Si⁽³⁾ و Si⁽⁶⁾ ژنتیپ‌های Pishgam و Wc-5001 پایدارترین ژنتیپ‌ها بوده و ژنتیپ Pishtaaaz در رتبه بعدی قرار گرفت؛ بنابراین بررسی پایداری ارقام توسط آماره‌های ناپارامتری حاکی از آن بود که دو معیار Si⁽¹⁾ و Si⁽²⁾ از یکسو و دو معیار Si⁽³⁾ و Si⁽⁶⁾ از سوی دیگر در شناسایی ژنتیپ‌های پایداری از نتایج مشابهی برخوردار می‌باشند. معمولاً آماره Si⁽¹⁾ از امید ریاضی بزرگ‌تر و واریانس کوچک‌تری نسبت به آماره Si⁽²⁾ برخوردار است بنابراین دقت آماره Si⁽¹⁾ در انتخاب ژنتیپ‌های پایدار می‌تواند بهمراه بیشتر از آماره Si⁽²⁾ باشد. در این رابطه کایا و تانیر (Kaya and Taner, 2003) سادگی محاسبه آماره Si⁽¹⁾ را دلیل ارجحیت این آماره بر آماره Si⁽²⁾ عنوان کردند. همچنین با بررسی‌های به عمل آمده توسط چهار آماره Si⁽¹⁾, Si⁽²⁾, Si⁽³⁾ و Si⁽⁶⁾ دو ژنتیپ Wc-47399 و Wc-47583 به عنوان ناپایدارترین ژنتیپ‌ها معرفی شدند. بررسی پایداری ژنتیپ‌ها با استفاده از آماره‌های تنارازو (Thennarasu, 1995) مشخص نمود که توسط آماره NPi⁽¹⁾ ژنتیپ‌های Pishgam و Wc-4553 همچنین بررسی ژنتیپ‌ها با استفاده از چهار آماره تنارازو (Thennarasu, 1995)، ژنتیپ Wc-47399 به عنوان ناپایدارترین ژنتیپ معرفی شد.

به منظور بررسی تنوع ارقام، محیط‌ها و مطالعه اثر متقابل ژنتیپ‌ها و محیط‌ها از تجزیه گرافیکی استفاده شد. نتایج

دارای واکنش یکسانی بود و به هیچ‌کدام از محیط‌ها واکنشی نشان نداد.

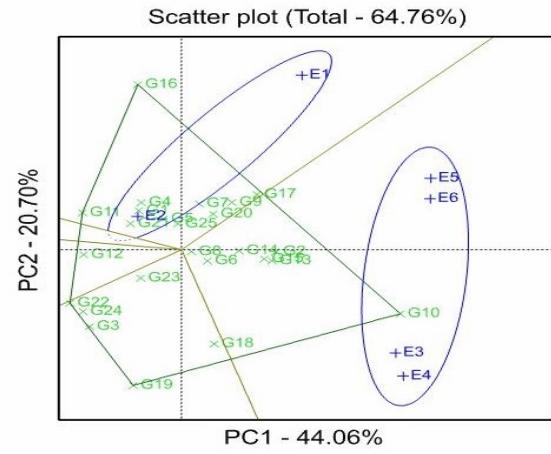
Wc-4958 و Wc-4600، 47522 سازگاری خصوصی بالایی برخوردار بودند. ژنوتیپ Pishtaaaz در مرکز بای پلات قرار داشت این ژنوتیپ در کلیه محیط‌ها

جدول ۵. آماره‌های پایداری ناپارامتری برای عملکرد دانه در ژنوتیپ‌های امیدبخش گندم نان

Table 5. Non parametric Stability in promising bread wheat genotypes

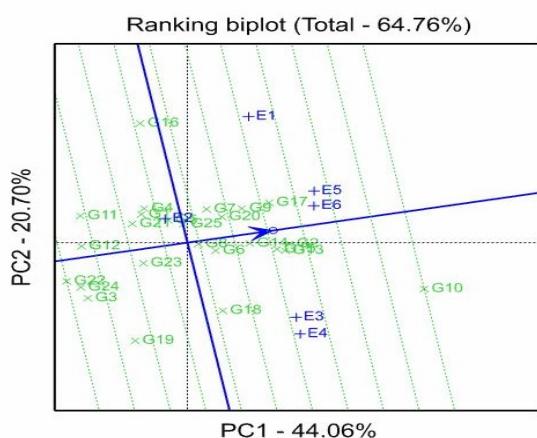
Genotype	آماره‌های ناپارامتری ناسار و هیون Non- Parametric statistics Nasser and Huhn				آماره‌های ناپارامتری تنازانو Non- Parametric Statistics Thennarasu			
	S _i ⁽¹⁾	S _i ⁽²⁾	S _i ⁽³⁾	S _i ⁽⁶⁾	NP _i ⁽¹⁾	NP _i ⁽²⁾	NP _i ⁽³⁾	NP _i ⁽⁴⁾
G1	6.60	29.90	13.00	2.26	5.00	0.39	0.49	0.57
G2	7.07	35.07	9.92	1.70	7.67	0.39	0.46	0.40
G3	4.27	12.67	11.88	3.38	4.17	1.70	1.04	0.80
G4	7.00	40.97	23.19	3.02	6.00	0.83	0.77	0.79
G5	6.53	33.47	15.69	2.75	5.83	0.73	0.60	0.61
G6	5.80	25.77	7.50	1.32	4.50	0.23	0.34	0.34
G7	5.80	22.70	6.88	1.27	5.17	0.31	0.39	0.35
G8	4.53	15.07	5.26	1.26	4.17	0.22	0.35	0.32
G9	8.67	53.07	17.30	2.17	5.83	0.30	0.44	0.57
G10	9.93	91.37	24.26	2.62	7.83	0.30	0.55	0.53
G11	7.78	56.67	34.00	3.68	6.00	0.83	0.84	0.94
G12	7.33	41.20	25.75	4.00	3.83	1.27	0.58	0.92
G13	5.00	16.57	4.56	1.05	5.67	0.50	0.39	0.28
G14	6.00	26.27	9.61	1.85	5.00	0.32	0.45	0.44
G15	5.07	17.47	4.52	1.03	3.67	0.23	0.25	0.26
G16	11.40	97.77	37.13	3.70	7.00	0.42	0.70	0.87
G17	6.27	28.00	7.78	1.33	4.33	0.31	0.31	0.35
G18	8.73	58.17	21.02	2.80	7.33	0.57	0.62	0.63
G19	11.27	94.97	40.13	4.48	10.00	0.77	0.85	0.95
G20	6.93	35.60	10.47	1.76	7.00	0.97	0.57	0.41
G21	10.00	65.20	27.17	3.17	7.17	0.56	0.69	0.83
G22	5.93	24.70	22.45	4.55	4.83	1.89	1.09	1.08
G23	6.07	24.97	15.94	2.89	3.33	1.31	0.72	0.77
G24	6.13	27.07	21.37	3.89	4.33	1.33	0.93	0.97
G25	5.33	19.47	6.21	1.28	3.83	0.42	0.31	0.34

با توجه به شکل ۱، چهار ژنوتیپ ۱، Wc-، Wc-47467 و Wc-4746، Wc-47583، 47399 و Wc-4987 در رأس اصلهای از اضلاع قرار داشتند. این ژنوتیپ‌ها بواسطه فاصله‌ای که از مرکز بای پلات دارند می‌توانند از نظر عملکرد دانه، در زمرة بهترین و یا ضعیف‌ترین ژنوتیپ‌ها در محیط‌های موردبررسی قرار بگیرند. با توجه به شکل ۱، در این بررسی دو محیط بزرگ مشخص گردید. اولین گروه محیطی شامل E3: تنفس خشکی (۹۵-۹۶)، E4: عدم تنفس (۹۵-۹۶)، E5: تنفس خشکی (۹۶-۹۷) و E6: عدم تنفس (۹۶-۹۷) بود که در این گروه ژنوتیپ‌های G16، G17، G18، G19، G20، G21، G22، G23، G24 و G25 قرار داشتند که این ژنوتیپ‌ها از بالاترین مقدار پتانسیل عملکرد برخوردار بودند. گروه دوم شامل E1: تنفس (۹۴-۹۵) و E2: عدم تنفس (۹۴-۹۵) بود که در این گروه

شکل ۱. نمایش گرافیکی GGE بای پلات بر اساس الگوی کدام-برتر-کجا برای شناسایی محیط‌های بزرگ و ژنوتیپ‌های برتر
Fig. 1. Graphical demonstration GGE biplot based on won were/what to identify large environments and superior genotype

و این خط پایداری ارقام را نشان می‌دهد. بر اساس شکل ۲، ژنوتیپ‌های Wc-4840, Pishtaz و Wc-5001 با عملکرد متوسط جزو پایدارترین ژنوتیپ‌ها و Wc-4582 با عملکرد از نظر عملکرد دانه در بین لاین‌ها و ارقام موردنظری بودند. همچنین این ژنوتیپ‌ها از نظر پتانسیل عملکرد از وضعیت مطلوبی برخوردار بودند. ژنوتیپ Wc-4987 علی‌رغم عملکرد بالایی که نسبت به سایر ژنوتیپ‌های سمت راست محور افقی AEC داشت دارای کمترین مقدار پایداری عملکرد بود. در مقابل، ژنوتیپ Wc-47467 که دارای کمترین مقدار عملکرد دانه بود از پایداری عملکرد بالاتری نسبت به ژنوتیپ Wc-4987 برخوردار بود. در این رابطه آکمل و همکاران (Akmal et al., 2014) اظهار داشتند که ژنوتیپ‌هایی که بالاترین عملکرد را دارند لزوماً پایدارترین ژنوتیپ‌ها نخواهند بود و ژنوتیپ‌هایی با عملکرد پایین ممکن است از بالاترین پایداری برخوردار باشند.

شکل ۲. بای‌پلات مختصات محیط متوسط (AEC) برای گزینش همزمان پایداری و عملکرد لاین‌های امیدبخش گندم نان در ۶ محیط

Fig. 2. Biplot of the average- environment coordination (AEC) for simultaneously, selection of yield and stability of bread wheat promising lines in 6 environments. (, * and ns: significant at 1 and 5 percent and non-significant, respectively)**

ژنوتیپ‌های Wc-47399 و Wc-47583 نیز علاوه بر ناپایداری عملکرد، دارای پتانسیل عملکرد پایینی نسبت به سایر ژنوتیپ‌ها بودند. از طرفی ژنوتیپ Wc-47399 که در اولین گروه محیطی قرار گرفته بود عملکرد بالاتری نسبت به ژنوتیپ‌های Wc-4583, Wc-47467, Wc-47615 و Wc-4592 از خود نشان داد ولی از نظر پایداری نسبت به ژنوتیپ‌های ذکرشده دارای پایین‌ترین مقدار

ژنوتیپ‌های Wc-47467, Wc-4553, Wc-4583 و Wc-4612. Wc-47583, Wc-47399, Wc-47640 و Wc-47615 و Wc-4592 قرار گرفته بود که ژنوتیپ‌های این گروه از نظر پتانسیل عملکرد در حد مطلوبی قرار نداشتند بنابراین در محیط بزرگ اول ژنوتیپ Wc-4987 قرار داشت که علاوه بر عملکرد بالا در رأس نمودار چندضلعی قرار گرفته بود. هرچند در گروه دوم ژنوتیپ‌های Wc-47467 و Wc-47399 در رأس چندضلعی قرار داشتند اما هیچ مکانی در اطراف آن‌ها وجود نداشت و این امر نشان داد که این ژنوتیپ‌ها در اکثر محیط‌ای موردنظری عملکرد ضعیفی از خود نشان داده‌اند. دو ژنوتیپ Wc-4987 در گروه اول و Wc-47467 در گروه دوم به ترتیب داری بیشترین و کمترین مقدار عملکرد دانه در بین ژنوتیپ‌های موردنظری بودند. کنдал (Kendal, 2016) در پژوهشی که بر روی چهار ژنوتیپ جو در هشت مکان در کشور ترکیه انجام شده بود با استفاده از روش GGE biplot مشخص کرد که هشت مکان به سه محیط بزرگ (Mega environment) قابل تقسیم است. دو ژنوتیپ از بین چهار ژنوتیپ موردنظری از سازگاری عمومی مناسبی برخوردار بودند دو ژنوتیپ دیگر نیز دارای سازگاری خصوصی مناسب برای دو مکان از هشت مکان (Mohammadi et al., 2013) بودند. محمدی و همکاران (2013) در بررسی پایداری ۲۵ ژنوتیپ گندم دوروم در ۱۹ محیط طی ۴ سال نشان دادند که محیط‌ها در رتبه‌بندی و تعیین سازگاری ژنوتیپ‌ها کاملاً متفاوت بودند، ژنوتیپ‌ها نیز از نظر پایداری، عملکرد و سازگاری به محیط‌ها متفاوت بودند. در این مطالعه ۳ ژنوتیپ دارای سازگاری عمومی بالا بودند. بررسی دو مقوله پایداری و عملکرد به صورت هم‌مان، Average نمودار مختصات محیط متوسط (environment coordination; AEC) صورت می‌پذیرد که به این نمودار، بای‌پلات میانگین در مقابل پایداری نیز گفته می‌شود. در حقیقت تصاویر مربوط به علائم ژنوتیپ‌ها بر روی محور AEC می‌تواند برآورده از عملکرد آن‌ها باشد (Yan et al., 2007). در شکل ۲، یک محیط متوسطی که توسط دایره کوچکی نشان داده شده است با استفاده از متوجه نمره‌های PC1 و PC2 محیط تعریف می‌شود و از دو خط (افقی و عمودی) تشکیل شده است. در این شکل، محور افقی پیکان دار که از میانگین محیطی (دایره کوچک) و مبدأ مختصات می‌گذرد تقریبی از عملکرد ژنوتیپ (G) است و خط عمودی نشان‌دهنده اثر متقابل ژنوتیپ در محیط (GEI) بوده

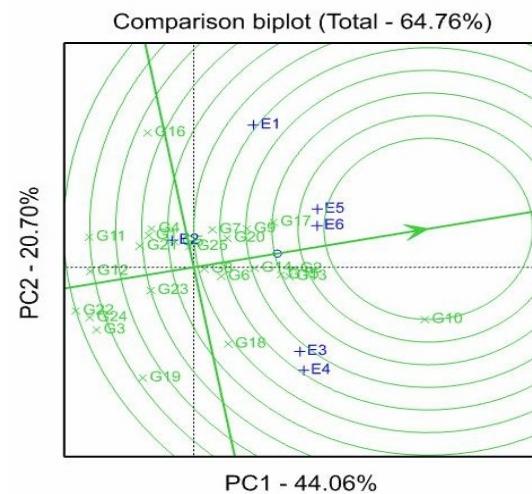
قرار گرفته بودند؛ بنابراین ترتیب عملکرد ژنوتیپ‌ها در بای پلات مختصات محیط متوسط (شکل ۲) مشابه بای پلات ژنوتیپ ایده‌آل (شکل ۳) بود. از نظر یان و همکاران (Yan et al., 2007) این امر زمانی اتفاق می‌افتد که دامنه PC1 خیلی بیشتر از PC2 باشد؛ بنابراین مقایسه اشکال ۲ و ۳ در این بررسی، نظر فوق را تائید می‌کند.

معمولًا برآورده میزان همبستگی بین محیط‌های موردنبررسی از طریق محاسبه کسینوس زاویه بین بردارهای محیط‌ها در نمودار بای پلات به دست می‌آید؛ بنابراین با تعیین همبستگی بین محیط‌ها می‌توان در آزمایش‌های تعیین سازگاری و پایداری ارقامی که در چندین سال و مکان اجرا می‌شوند، محیط‌های مشابه را شناسایی و حذف نمود که این امر منجر به کاهش هزینه‌ها خواهد شد (Yan and Kang., 2003). ارزیابی همبستگی بین محیط‌های موردنبررسی (شکل ۴) نشان داد که زاویه بین بردارهای سه سال درون هر مکان متفاوت بود. به طوری که این زاویه در محیط‌های E1 و E3 حدود ۹۰ درجه بود که این موضوع نشان‌دهنده عدم وجود همبستگی بین دو محیط و به عبارت دیگر متفاوت بودن اثرات سال طی سه سال انجام آزمایش بود. در مقابل زاویه بین بردارهای محیطی E4 با E3 بود. در E6 کوچک بود که تشابه شرایط آب و هوایی در سه سال این منطقه را نشان می‌دهد؛ بنابراین بیشترین همبستگی بین بردارهای سه سال مربوط به محیط‌های E3 با E4 و E5 با E6 بود که این همبستگی نزدیک به +۱ بود؛ و این امر بیانگر تغییرات جزئی در شرایط آب و هوایی این منطقه در دومین و سومین سال اجرای آزمایش بود. لذا با تکرار این آزمایش در سال‌های بعدی در صورتی که زاویه بین بردارهای محیطی در این مکان‌ها همچنان نزدیک به هم باشد می‌توان گفت که تغییرات محیطی این منطقه در طی چند سال بر روی عملکرد گندم مؤثر نبوده است و می‌توان آزمایش‌های بررسی ارقام را در این منطقه با تعداد سال کمتری انجام داد. ویژگی مهم دیگر در بررسی بای پلات همبستگی بین محیط‌ها، مربوط به طول بردار محیطی است که تقریبی از انحراف معیار درون هر محیط بوده و نیز به عنوان یک شاخص مهم برای قابلیت تمایز محیط‌ها در نظر گرفته می‌شود (Yan and Kang., 2003).

به طوری که بردارهای بلندتر دارای انحراف معیار بیشتر و درنتیجه قابلیت تمایز بیشتری هستند. قابلیت تمایز یکی از ویژگی‌های مهم هر محیط بوده به طوری که محیط‌های فاقد

پایداری عملکرد بود. بر اساس شکل ۲. چهار ژنوتیپ Wc-4583، Wc-47399 و Wc-47467 به عنوان نامطلوب‌ترین ژنوتیپ‌ها از نظر پایداری و عملکرد شناسایی شدند.

با توجه به شکل ۳ دایره کوچکی روی محور افقی AEC واقع شده که با یک پیکان به آن اشاره شده است. این دایره مکانی است که رقم ایده‌آل در آن قرار می‌گیرد که از نظر مکانی در مرکز دوایر متحوال مرکز قرار دارد؛ بنابراین ارقامی که در نزدیکی دایره بر روی نمودار قرار داشته باشند با توجه به معیارهایی که برای ژنوتیپ ایده‌آل تعریف شد (بالاترین عملکرد و پایداری) می‌توانند به عنوان ژنوتیپ‌های مطلوب در نظر گرفته شوند.

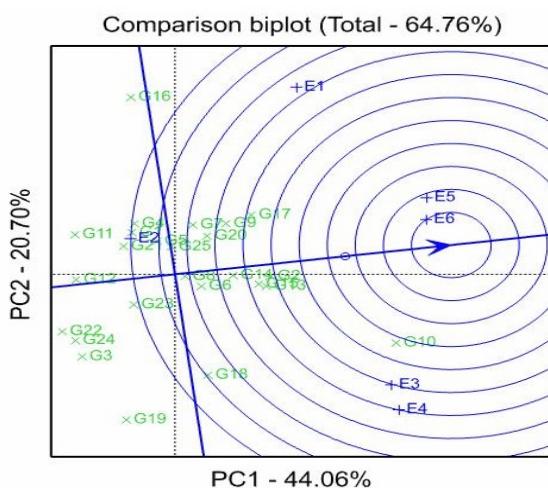

شکل ۳. بای‌پلات مقایسه لاین‌های امیدبخش گندم نان با ژنوتیپ ایده‌آل بر مبنای عملکرد و پایداری

Fig. 3. Biplot of bread wheat lines comparison with ideal genotypes based on yield and stability

مقایسه ژنوتیپ‌های موردنبررسی با ژنوتیپ ایده‌آل (شکل ۳) نشان داد که ژنوتیپ‌های Wc-4994، Pishgam، Wc-4582 و Wc-4840 از نظر مکانی در کمترین فاصله نسبت به ژنوتیپ ایده‌آل قرار داشتند. از طرفی با توجه به بررسی همزمان پایداری و عملکرد (شکل ۲)، مشخص شد که ژنوتیپ‌های مذکور جزء برترین ارقام در میان ژنوتیپ‌های موردمطالعه بودند. همچنین بر اساس روش GGE بای‌پلات (شکل ۳) بیشترین فاصله از ژنوتیپ ایده‌آل مربوط به ژنوتیپ‌های Wc-4583، Wc-47399 و Wc-4592 بود که این ژنوتیپ‌ها جزو نامطلوب‌ترین ژنوتیپ‌ها از نظر عملکرد دانه و پایداری در این بررسی

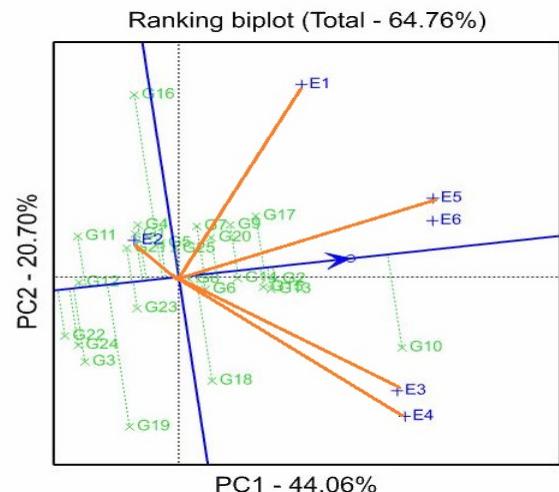
در مقابل محیط‌های E1 و E2 در سال اول کمترین مقدار بیانگری را نشان دادند. محیط ایده‌آل محیطی است فرضی که دارای حداکثر قابلیت تمایز و بیانگری باشد و از نظر مکانی در مرکز دوایر متحده‌المرکز بای پلات قرار دارد (Yan et al., 2011). میزان مطلوبیت محیط‌ها به وسیله فاصله آن‌ها از محیط ایده‌آل سنجیده می‌شود. محیط‌های E5 و E6 نزدیک‌ترین محیط‌ها به محیط ایده‌آل بودند و با توجه به طول بردارهای محیطی آن‌ها می‌توان گفت که این دو محیط به عنوان محیط‌های مطلوب جهت گزینش ژنتیک‌های مطلوب انتخاب شدند.

شکل ۵. بای پلات مقایسه محیط‌ها با محیط ایده‌آل بر اساس توانایی تمایز و نماینده بودن محیط هدف

Fig. 5. Biplot for comparison of environment with the ideal based on the discriminating and representativeness ability on the target environment

قابلیت تمایز نمی‌توانند اطلاعات مفیدی در مورد ارقام ارائه دهند (Yan and Kang., 2003). ارزیابی بردارهای محیطی برای مناطق موردبررسی نشان داد که تمامی محیط‌های موردبررسی نشان داد که تمامی محیط‌ها به استثنای محیط E2 (عدم تنفس سال اول) از طول بردار محیطی بلندی برخوردار بودند بنابراین به جزء محیط E2، تمامی محیط‌ها از قابلیت تمایز بالایی برخوردار بودند و می‌توانند آزمایش‌های بررسی ارقام، لاین‌های مورد ارزیابی را به خوبی متمایز کنند. احمدی و همکاران (Ahmadi et al., 2012)، لاین ۳۵ امیدبخش گندم را در ۷ مکان و طی سه سال را مورد ارزیابی قرار دادند. آن‌ها با استفاده از روش GGE بای پلات مکان‌های موردبررسی را به سه محیط تقسیم کرده و برای هر محیط یک ژنتیک بتر معرفی کردند. هنگامی که صحبت از محیط‌های مطلوب می‌شود، منظور محیط‌هایی هستند که از بیشترین قابلیت در شناسایی ژنتیک‌های برخوردار هستند.

شکل ۴. بای پلات روابط بین محیط‌ها و مقایسه محیط‌ها از نظر قابلیت تفکیک بین ژنتیک‌ها در مقابل نماینده بودن آن‌ها

Fig. 4. Biplot which shows the relationship among different environments and discriminative representative of testers

در مجموع، بررسی دقیق‌تر نتایج حاصل از آماره‌های ناپارامتری حاکی از آن بود که دو ژنتیک Wc-4592 و Pishtaaaz توسط دو آماره $Si^{(2)}$ و $Si^{(2)}$ به عنوان پایدارترین ژنتیک‌ها شناسایی شدند. درحالی‌که آماره‌های $Si^{(3)}$ و $Si^{(6)}$ ژنتیک‌های شناخته شده‌اند.pishtaaaz و pishtaaaz را به عنوان ژنتیک‌های پایدار معرفی نمودند. بر مبنای آماره $NPi^{(1)}$ ، ژنتیک Wc-4612 و با توجه به آماره‌های $NPi^{(2)}$ ، $NPi^{(3)}$ و $NPi^{(4)}$ پایدارترین ژنتیک‌ها بودند. نتایج حاصل از تجزیه پایداری چند متغیره نشان داد که GGE بای پلات روش مناسبی برای گزینش هم‌زمان پایداری و عملکرد ارقام و لاین‌ها است. رقم Pishtaaaz به دلیل داشتن رتبه اول از نظر پارامترهای موردبررسی و نیز خاصیت نانوایی مناسب و

در روش بای پلات زاویه بین بردار محیطی و محور مختصات محیط متوسط (AEC) به عنوان یک مقیاس برای تعیین میزان بیانگری یک محیط ایده‌آل در نظر گرفته می‌شود. هر چه این زاویه کوچک‌تر باشد میزان بیانگری کوچک‌تر بوده و محیط مورد نظر نماینده بهتری از محیط‌های بزرگ هدف خواهد بود. در این بررسی محیط‌های E6 و E5 در سال سوم دارای بیشترین مقدار بیانگری بودند (شکل ۵).

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از همکاران گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی کرمانشاه و همچنین تکنسین‌های دخیل در این پژوهه تحقیقاتی که نهایت همکاری را در فراهم آوردن امکانات لازم در اجرای این تحقیق به عمل آوردند تشکر و قدردانی می‌شود.

مقاومت به خشکی مطلوب، به عنوان پایدارترین ژنوتیپ قابل معرفی است. در مجموع، با توجه به تغییرات اقلیمی در کشور به ویژه در شرایط دیم، لزوم استفاده از ارقام پایدار با پتانسیل عملکرد بالا همواره مطرح است. با توجه به بررسی‌های انجام‌گرفته در این پژوهش پیشنهاد می‌گردد که از سه لاین Wc-4840 و Wc-5001 در کنار دو رقم Pishtaaaz و Pishgam که از پایداری بالایی برخوردار بودند، در جهت تولید ارقام پایدار جدید برای شرایط دیم منطقه موردنبررسی استفاده گردد.

منابع

- Ahmadi, J., Mohammadi, A., Najafi Mirak, T., 2012. Targeting promising bread Wheat (*Triticum aestivum* L.) lines for cold climate growing environments using AMMI and SREG GGE biplot analyses. Journal of Agricultural Science and Technology (JAST). 14(3), 645-657.
- Amiri Oghan, H., Zeinalzadeh-Tabrizi, H., Fanaei, H. R., Kazerani, N. KH., Ghodrati, Gh. R., Danaie, M. B., 2019. Stability study of seed yield in promising lines of spring oilseed rape in Southern-warm regions of Iran. Journal of Crop Breeding. 11, 42-54 [In Persian with English summary].
- Abdulahi, A., Mohammadi, R., Pourdad, S., 2007. Evaluation of safflower (*Carthamus* spp.) genotypes in multi-environment trials by nonparametric methods. Asian Journal of Plant Science. 6, 827-832.
- Aghaee-Sarbarzeh, M., Bahari, M., Farzadi, B., Andarzian, M., Dastfal, T., NajafiMirak, T., 2014. Evaluation of grain yield and its stability in durum wheat genotypes in warm and dry areas of Iran. Iranian Journal of Crop Sciences, 16, 1-11. [In Persian with English summary].
- Akmal, C., Gunarsih, M., Samaullah, M.Y., 2014. Adaptation and stability of aromatic rice lines in North Sumatera. Food Crop Research Journal. 33(1), 9-16.
- Farshadfar, E., Poursiahbidi, M., Jasemi, M., 2012. Evaluation of phenotypic stability in bread wheat genotypes using GGE-biplot. International Journal of Agriculture and Crop Sciences. 4(13), 904-910.
- Fasahat, P., Mohammad, K., Abdullah, A., Rahman, B.M.A., Siing, N. M., Gauch, J.H.G., Ratnam, W., 2014. Genotype × Environment assessment for Grain quality traits in Rice. Communications in Biometry and Crop Science. 9(2), 71 - 82.
- Fernandez, G.C.J., 1991. Analysis of Genotype Environment interaction by Stability estimates. Horticultural Sciences. 27, 947-950.
- Flores, F., Moreno, M.T., Cubero, J. I., 1998. A comparison of univariate and multivariate methods to analyze G×E interaction. Field Crop Research. 56, 271-286.
- Gabriel, K.R., 1971. The biplot Graphic display of matrices with application to principal component analysis. Biometrika. 58, 453-467.
- Karakus, M., Yildirim, U.A., 2019. GGE biplot analysis of genotype×environment interaction in soybean grown as a second crop. Turkish Journal of Field Crops. 24, 145-154
- Kaya, Y., Taner, S., 2003. Estimating genotypic ranks by nonparametric stability analysis in bread Wheat (*Triticum aestivum* L.). Journal of Central European Agriculture. 4, 47-53.
- Mostafavi, A., Mohammadi, R., 2018. Evaluation of yield stability of winter barley varieties (*Hordeum vulgare* L.) using additive main effects and multiplicative interaction method. Journal of Crop Production. 11(2), 185-195 [In Persian with English summary].
- Makumbi, D., Diallo, A., Kanampiu, K., Mugo, S., Karaya, H., 2015. Agronomic performance and genotype × environment interaction of herbicide-resistant maize varieties in Eastern Africa. Crop Science. 55, 540-555.
- Mohammadi, R., Armion, M., Sadeghzadeh, B., Golkari, S., Khalilzadeh, Gh., Ahmadi, H., Abedi-Asland, Gh., Eskandari, M., 2016.

- Assessment of grain yield Stability and adaptability of rainfed Durum Wheat breeding lines. *Applied Field Crops Research.* 29, 25-42. [In Persian with English summary].
- Mohammadi, R., Amri, A., 2013. Genotype × environment interaction and genetic improvement for yield and yield stability of rainfed durum wheat in Iran. *Euphytica* 192, 227–249.
- Moslemi, M., Roustaii, V., Rashidi, V., 2012. Evaluation of grain yield and yield components in bread Wheat Genotypes under different moisture regimes. *Seed Plant Improvement Journal.* 28, 611–630. [In Persian with English summary].
- Nassar, R., Huhn, M., 1987. Studies on Estimation of phenotypic stability: Tests of significance for nonparametric measures of phenotypic stability. *Biometrics.* 43, 45-53.
- Omrani, S., Naji, A.M., Esmaeil Zadeh Moghadam, M., 2017. Yield stability analysis of promising bread wheat lines in southern warm and dry agro-climatic zone of Iran using GGE biplot model. *Journal of Crop Breeding.* 9,157-165. [In Persian with English summary].
- Pourdad, S., Jamshid-Mogaddam, S.M., 2013. Study on Genotype × Environment Interaction through GGE Biplot for seed yield in Spring rapeseed (*Brassica Napus L.*) in rainfed condition. *Journal of Crop Breeding.* 12, 1- 14 [In Persian with English summary].
- Ramos, J.E.U., Brogin, R.L., Godinho, V.P.C., Botelho, F.J.E., Tardin, V., Teodoro, P.E., 2017. Identification of soybean genotypes with high stability for the Brazilian macro-region 402 via biplot analysis. *Genetics and Molecular Research.* 16, 1-10.
- Saremi Rad, A., Mostafavi, Kh., Mohammadi, A., 2015. Genotype-environment interaction study base GGE biplot method for kernel yield in sunflower (*Helianthus annus L.*) cultivars. *Journal of Crop Breeding.* 12(34), 43-53. [In Persian with English summary].
- Sattari, A., Solouki, M., Bagheri, N., Fakheri, B., Nabipour, A., 2019. Analysis of genotype, environment interaction and grain yield stability of rice (*Oryza sativa L.*) genotypes in Mazandaran province. *Journal of Crop Breeding.* 11, 1-10. [In Persian with English summary].
- Sharma, R.C., Morgounov, A.I., Braun, H.J., Akin, B., Kese, M., Bedoshvili, D., Bagci, C., Ginkel, M., 2010. Identifying high yielding stable winter wheat genotypes for irrigated environments in central and west Asia. *Euphytica.* 171, 53-64.
- Thennarasu, K., 1995. On certain non-parametric procedures for studying genotype environment interactions and yield stability. Ph.D. Thesis, P. J. School, IARI, New Delhi, India.
- Yan, W., 2001. GGE biplot-widow's application for graphical analysis of Multi Environment trial data and other types of two-way data. *Agronomy Journal.* 93, 1111–1118.
- Yan, W., Hunt, L.A., Sheng, Q., Szlavincs, Z., 2003. Cultivar evaluation and mega-environment investigation based on the GGE biplot. *Crop Science.* 40(3), 597-605.
- Yan, W., Kang, M.S., 2003. GGE biplot analysis: A Graphical Tool for Breeders, Geneticists and Agronomists. CRC Press, Boca Raton, FL, USA.
- Yan, W., Kang, M.S., Woods, B., Ma. S., Cornelius, P L., 2007. GGE biplot vs. AMMI analysis of Genotypeby Environment data. *Crop Sci.* 47, 643 - 653.
- Yan, W., Pageau, D., Frégeau-Reid J.A., Durand, J., 2011. Assessing the representativeness and repeatability of test locations for genotype Evaluation. *Crop Science.* 51, 1603–1610.